

Nieuwsbrief PFR Updates - Nummer 33, 2015

Nummer 33, 2015

Redactie: W.M. Schrama, L. Hu, M. Jonker, M. van der Leeden en J. Tigchelaar.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2015:6079](#) 14-08-2015

Rechtbank

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2015:7063](#) 31-07-2015

RECHTSPRAAK

Ondertoezichtstelling en uithuisplaatsing pasgeboren baby. Ouders die gezamenlijk het gezag hebben, komen bij het hof op tegen de uithuisplaatsing die direct na de geboorte heeft plaatsgevonden. Het hof stelt in de eerste plaats dat, aangezien tegen de ondertoezichtstelling zelf niet wordt opgekomen, de bedreiging van de zedelijke of geestelijke belangen of gezondheid van de minderjarige voor het hof een gegeven zijn. Vervolgens stelt het hof dat, gelet op de afwijzende houding van de ouders richting de hulpverlening en de forse bedreigingen door de ouders richting de raad, de kinderrechter naar het oordeel van het hof op 19 maart 2015 (toen was de baby nog niet geboren) op goede gronden naast de ondertoezichtstelling een machtiging tot uithuisplaatsing heeft uitgesproken, zodra de minderjarige geboren zou zijn. Bij gebrek aan medewerking van de ouders en het daardoor ontbreken van inzicht in en toezicht op hun actuele thuis- en opvoedingssituatie in combinatie met de bekende gegevens over hun voorgeschiedenis, persoonlijkheidsproblematiek en opvoedingsvaardigheden, waarbij met name de (gedwongen) uithuisplaatsingen van kinderen uit een eerdere relatie van de vader en vaders justitiële documentatie in het oog springen, was de uithuisplaatsing van de pasgeboren baby, nog maar een paar uur oud, hoe schrijnend en verdrietig ook, op dat moment de enige manier om haar gezondheid en veiligheid als pasgeborene te beschermen. Het hof oordeelt, omdat zich een van de uitzonderingen in artikel 8 lid 2 EVRM voordoet, dat er geen schending is van het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven.

De ouders kunnen zich met de uithuisplaatsing van de minderjarige niet verenigen. Hun appèl richt zich niet tegen de ondertoezichtstelling.

Voor zover de ouders klagen over de wijze van tot stand komen van de bestreden beschikking – in het bijzonder over het niet in acht nemen van artikel 6 EVRM – hebben de ouders geen belang bij behandeling van die klacht.

Op grond van de stukken en hetgeen tijdens de mondelinge behandeling naar voren is gekomen, oordeelt het hof dat, anders dan de ouders aanvoeren, de gronden voor uithuisplaatsing in ieder geval voor de ter beoordeling van het hof staande periode aanwezig zijn. Aangezien de maatregel van ondertoezichtstelling hier niet ter discussie staat is de bedreiging van de zedelijke of geestelijke belangen of de gezondheid van de minderjarige voor het hof een gegeven. Gelet op de afwijzende houding van de ouders richting de hulpverlening en de forse bedreigingen door de ouders richting de raad, heeft de kinderrechter naar het oordeel van het hof op 19 maart 2015 op goede gronden naast de ondertoezichtstelling een machtiging tot uithuisplaatsing uitgesproken voor zodra de minderjarige geboren zou zijn. Bij gebrek aan medewerking van de ouders en het daardoor ontbreken van inzicht in en toezicht op hun actuele thuis- en opvoedingssituatie in combinatie met de bekende gegevens over hun voorgeschiedenis, persoonlijkheidsproblematiek en opvoedingsvaardigheden, waarbij met name de (gedwongen) uithuisplaatsingen van de andere minderjarigen, alsmede de justitiële documentatie van de vader in het oog springen, was de uithuisplaatsing van de nog maar een paar uur oude de minderjarige, hoe schrijnend en verdrietig ook, op dat moment de enige manier om haar gezondheid en veiligheid als pasgeborene te beschermen.

Aldus was en is sprake van een van de in artikel 8 lid 2 EVRM omschreven uitzonderingen, zodat het hof geen schending van het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven aanwezig acht. Het hof onderschrijft het standpunt van de ouders dat primair onderzocht moet worden of een kind bij zijn ouders of andere naaste familie kan opgroeien. Daarvoor is echter wel een eerste vereiste dat de ouders en de hulpverlening met elkaar in gesprek komen. De volgende stap is dat de ouders, eventuele overige betrokkenen en de hulpverlening gaan samenwerken. Het hof roept partijen en betrokkenen op om in het belang van de minderjarige alle denkbare wegen te bewandelen om tot een zo goed mogelijke samenwerking te komen. Het hof bekrachtigt de beschikking van de rechtbank.

Kanttekening: Er is een diep ingrijpende inbreuk gemaakt op het recht op eerbiediging van het familie- en gezinsleven door de baby direct na de geboorte bij de moeder weg te halen. Is dat nu werkelijk nodig en wordt dat nu werkelijk gerechtvaardigd door de door het hof opgesomde feiten? Had de moeder niet in ieder geval een paar dagen met haar baby bijvoorbeeld in het ziekenhuis kunnen verblijven en had niet een poging gedaan kunnen worden om opnieuw toegang tot de

ouders en medewerking van hen te krijgen? Mijns inziens is het Hof in Straatsburg veel strenger in dit soort gevallen. De praktijk in Nederland die de rechterlijke macht lijkt te billijken, verdient aanpassing: geen uithuisplaatsingen direct na de geboorte. Eerst moet er nog een poging worden gedaan om de ouders met (veel) hulp zelf de baby te laten verzorgen en opvoeden. SW

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 14-08-2015

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2015:6079

Zaaknummer: 200.170.753/01 en 200.171.146/01

RECHTSPRAAK

Voorwaardelijke machtiging gesloten plaatsing wordt door jeugdhulpaanbieder ‘omgezet in’ een gesloten plaatsing. De jeugdhulpaanbieder die toeziet op de naleving van de aan de jeugdige gestelde voorwaarden heeft de minderjarige doen opnemen in haar gesloten accommodatie. De kinderrechter beoordeelt de rechtmatigheid van het besluit tot opneming in de gesloten accommodatie. Deze voldoet niet aan de wettelijke eisen. De minderjarige is niet overeenkomstig artikel 6.1.6 lid 6 Jeugdwet binnen vier dagen na het besluit tot opneming daarvan schriftelijk in kennis gesteld onder opgave van redenen. Blijkens de wetsgeschiedenis achtte de wetgever vooral de kenbaarheid van de redengeving van de beslissing van belang om daartegen zo nodig te kunnen opkomen. Ook voor de kinderrechter is het op deze wijze niet doenlijk het besluit op zijn merites te toetsen aan de eisen die artikel 8 EVRM aan een dergelijke inmenging in het familie- en gezinsleven stelt. In het bijzonder acht de wetgever een toetsing op aspecten van subsidiariteit en proportionaliteit van de gedwongen opneming nodig. De kinderrechter oordeelt dat het besluit, nu het niet aan de eisen van de wet voldoet, onrechtmatig is en verklaart het besluit tot opneming vervallen. Naar het oordeel van de kinderrechter herleeft dan de voorwaardelijke machtiging.

Het gezag over de minderjarige berust bij de moeder. De ondertoezichtstelling van de minderjarige is verlengd tot 22 juli 2016. Tevens is een voorwaardelijke machtiging gesloten jeugdhulp verleend tot en met 17 december 2015, onder de voorwaarden welke aan de minderjarige in het aangehechte hulpverleningsplan zijn gesteld. Bij die beschikking is de stichting aangewezen om de minderjarige op te nemen in een gesloten accommodatie als hij

de voorwaarden niet naleeft of als opneming en het verblijf noodzakelijk zijn om te voorkomen dat de minderjarige zich aan de jeugdhulp die hij nodig heeft onttrekt of daaraan door anderen wordt onttrokken.

Uit de mondelinge behandeling is naar voren gekomen dat de jeugdhulpaanbieder de minderjarige reeds op 1 juli 2015 heeft doen opnemen in een gesloten accommodatie van Icarus. De rechtmatigheid van die beslissing staat in dit geding centraal.

In dat verband is allereerst van belang dat de minderjarige niet overeenkomstig artikel 6.1.6 lid 6 Jeugdwet binnen vier dagen schriftelijk in kennis is gesteld van de beslissing tot opneming. Voorts is niet komen vast te staan dat de jeugdhulpaanbieder zich overeenkomstig artikel 6.1.6 lid 4 Jeugdwet voorafgaand aan de opneming van de minderjarige op de hoogte heeft gesteld van de actuele toestand van de ernstige opgroei- of opvoedingsproblemen die de minderjarige heeft, die zijn ontwikkeling naar volwassenheid ernstig belemmeren.

Naar het oordeel van de kinderrechter voldoet de opneming van de minderjarige binnen de geslotenheid van Icarus per 1 juli 2015 daarmee niet aan de wettelijke eisen. Dat klemmt te meer omdat ook uit de wetsgeschiedenis blijkt dat de wetgever van groot belang heeft geacht dat de schriftelijke kennisgeving de motieven voor de beslissing bevat en dat zulks nodig is om in rechte tegen de beslissing te kunnen opkomen (*Kamerstukken II* 2012/13, 33684, 3, p. 192). Uit de wetsgeschiedenis volgt voorts dat in het kader van de verplichting als bedoeld in artikel 6.1.6 lid 4 Jeugdwet aspecten als de subsidiariteit en de proportionaliteit van de gedwongen opneming in ogenschouw moeten worden genomen. Daaraan voegt de kinderrechter toe dat zonder schriftelijke beslissing die bovendien behoort te berusten op een deugdelijke en voor de minderjarige en andere belanghebbenden kenbare motivering, het voor de kinderrechter niet doenlijk is de beslissing tot opneming op haar merites te toetsen. Indien, zoals in het onderhavige geval, niet is voldaan aan de vereisten die de nationale wet stelt voor de bedoelde inmenging in het privéleven, is sprake van schending van artikel 8 EVRM.

De gedwongen opneming van de minderjarige op 1 juli 2015 is onrechtmatig, nu deze niet heeft plaatsgevonden met inachtneming van de eisen die de wet daaraan stelt. Die vaststelling brengt mee dat het verzoek van de minderjarige om de opneming geheel vervallen te verklaren, voor toewijzing gereed ligt. Dit heeft tot gevolg dat de bij beschikking van 17 juni 2015 verleende voorwaardelijke machtiging de daarbij geldende voorwaarden 'herleven'.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 31-07-2015

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2015:7063

Zaaknummer: C/03/208980 / JE RK 15-1706